

МОТИВИ:

Р.В.М. от обл.Враца, с.Търнак, ул.ИВАН ВАЗОВ №43 с ЕГН *****, е обжалвал **Наказателно постановление №23-0967-001010 от 09.05.2023г.** издадено от Началник Група при ОДМВР Враца, сектор „Пътна полиция“ гр.Враца, с което са му наложени административни наказания както следва:

По т.1 - за извършено нарушение на **чл.52, т.2 от ЗДвП - ГЛОБА** в размер на **20/двадесет/ лева**, на основание **чл.180 ал.1 т.3 пр.2 от ЗДвП**

По т.2 - за извършено нарушение на **чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП - ГЛОБА** в размер **50 лева** и **Лишаване от право да управлява МПС** за срок от **един месец**. В жабата се твърдят допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно посочване на нарушените разпоредби и др., които нарушават правото на защита, като се иска отмяна на издаденото Наказателно постановление, а в съдебно заседание жалбоподателя не отрича да е извършил описаното в НП нарушения, но моли да нему се налага наказанието лишаване от правоуправление тъй като с това изкарва прехраната на семейството си.

Ответната страна, редовно призована, не изпраща представител и не депозира становище по допустимостта и основателността на жалбата, като единствено в придружително писмо предлага Наказателното постановление да бъде потвърдено.

Производството по делото е по реда на чл. 59 – 63 ЗАНН.

Съдът след преценка и анализ – поотделно и в съвкупност на събрания по делото доказателствен материал, доводите и становищата на страните, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На **04.04.23г. около 09.50 часа на Обходен път на гр. Враца с посока на движение от с.Нефела към гр.Монтана** жалбоподателят **Р.В.М.** управлявал МПС – **влекач ДАФ** с рег. №**** с прикачено полуремарке с рег. № **** и двете собственост на фирма **Кожухарски ЕООД гр.Бяла Слатина**. Пред него имало **Ж.П.Прелез**, на който видял мигащи червени светлини, които сигнализирали, че бариерите ще бъдат спуснати поради приближаването на влакова композиция, но все още не били спуснати. Секунди след задействането на светлинната се задействала и звуковата сигнализация и започнало спускането на бариерните, при това положение водачът решил да изпревари падането на бариерите и вместо да намали и спре автомобила, той увеличил скоростта и тръгнал да пресича прелеза.

Още преди автомобила да стигне до прелеза обаче, и в рамките на видимостта му бариерите започнали да се спускат, и дясната, откъм неговата страна, се ударила в покрива около средата на ремаркетото, след което се счупила. Въпреки това водачът на т.а."ДАФ" - продължил необезпокоявано пътя си. Преминаването му през **Ж.П.Прелеза**, и счупването на бариерата било заснето от намиращата се на място стационарна камера, което било установено от служител на НКЖИ в запис от охранителна камера на прелеза през, който бил преминал жалбоподателя.

След което в ОД-МВР-Враца с вх.№369000-5629 от 07.04.23г. постъпило писмо от ДП „Национална компания Железопътна инфраструктура подделение Сигнализация и телекомуникация“ с приложен към него видео материал от камерата, която е разположена на ЖП прелез на обходен път в близост до с.Нефела. Същото писмо било изпратено и до РУ-Враца, при което служител на РУ прегледал видео материала и установил, че на **04.04.23г. около 09.50 часа** с посока на движение от **с.Нефела към**

гр.Враца през прелеза преминал **влекач ДАФ** с рег. №**** с прикачено полуремарке с рег. № **** и двете собственост на фирма „**Кожухарски ЕООД**“ **гр.Бяла Слатина**. В рамките на извършената проверка служителят на РУ-Враца се свързал със собственика на фирмата, като при проведения разговор управителя заявил, че на въпросната дата и час установеното МПС негова собственост е било управлявано от водача - Радослав Максимов негов служител. Събраните материали по преписката в последствие били изпратена до сектор ПП-Враца и е разпределена на КО в сектор ПП-КАТ при ОД-МВР-Враца - св.****. Последният след като прегледал преписката се свързал с жалбоподателя и го уведомил, че във връзка с извършено от него административно нарушение следва да се яви в СПП при ОД на МВР Враца, като същият се явил на 25.04.23г. След като бил запознат с видеоматериала изпратен от ДПНКЖИПСТ, жалбоподателя попълнил декларация, че той е управлявал въпросното МПС на посочената дата собственост на дружеството работодател.

Вече след като се запознал с версията на водача и приложените по преписката материали и видеоклип св.****, възприел, че причина за настъпилото ПТП е поведението на жалбоподателя, който преминава през железопътният прелез при премигваща червена светлина на светофара, поради което става причина за реализиране на ПТП с материални щети, като бариерната греда пада върху ремаркетото и се уврежда, в следствие, на което се уврежда бариерният механизъм. След което водача продължава движението си, без да спре и да установи какви са последиците от произшествието. След констатиране на горното **** в присъствието на водача нарушител и на **Св.******* и на **св.******* /първият свидетел по установяване на нарушението, вторият свидетел по акта/ съставил АУАН на водача, за това че: *На 04.04.2023г. около 09:50ч. на Обходен път на гр. Враца с посока на движение от с. Нефела към гр. Монтана управлява влекач ДАФ ФТ ХФ с рег.№ ***** с прикачено полуремарке "Шмитц СЦБ" с рег.№ ***** и двете собственост на "Кожухарски"ООД с ЕИК 106620692 със седалище гр. Бяла Слатина, ул. "Арда" №13, като на железопътен прелез в близост до с. Нефела, при работещ в нормален режим светофар, преминава при мигаща червена светлина на светофара, независимо от положението на бариерите, с което става причина за ПТП с материални щети като уврежда бариерен механизъм на железопътният прелез, след което не спира за да установи какви са последиците от произшествието. АУАН е съставен по преписка вх. №369000-5629/07.04.2023г. по описа на ОДМВР-Враца.*

Въз основа на така съставеният акт и при идентично описание на нарушенията последвало издаване на **НП№23-0967-001010 от 09.05.2023г.** издадено от Началник Група при ОДМВР Враца, сектор „Пътна полиция“ гр.Враца, с което на жалбоподателя за извършено нарушение на **чл.52, т.2 от ЗДвП** било наложено административно наказание **ГЛОБА** в размер на **20/двадесет/ лева**, на основание **чл.180 ал.1 т.3 пр.2 от ЗДвП**, както и за извършеното нарушение на **чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП** - било наложено административно наказание **ГЛОБА** в размер **50 лева** и **Лишаване от право да управлява МПС** за срок от **един месец**. Недоволен от наложените му санкции жалбоподател обжалвал визираното НП.

Изложената фактическа обстановка се установява от свидетелските показания на актосъставителя **св.****** дадени в съдебно заседание, както и от приложените с адм. преписка и приобщените към доказателствения материал по делото **писмени доказателства**: Жалба, АУАН, НП, Сигнал от 07.04.23г., Справка от 19.04.23г., Справка за собственост на МПС, Декларация с рег. №967000-5857/25.04.2023г., Протокол за ПТП с № 1764645, Снимков материал на CD носител с видеозапис от ПТП, Справка за нарушител, Заповед № 81213-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи, писмо от ДП „НАЦИОНАЛНА КОМПАНИЯ ЖЕЛЕЗОПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ ПОДЕЛЕНИЕ „СИГНАЛИЗАЦИЯ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИ“

Показанията на свидетеля Върбанов следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични. Същият не извлича ползи от твърденията си и не се намира в никакви особени отношения с жалбоподателя, като няма данни изобщо да го е познавал, при което за съда не съществуват основания за съмнение в достоверността на дадените показания. Свидетелят не е очевидец на самото произшествие, но се е запознал с материалите и видеозаписа от инцидента както и със позицията на самия жалбоподател. Следва да се отбележи, че законът не ограничава свидетелските показания единствено до пряко възприетите факти, поради което няма забрана, чрез тях да се установяват изявления на други лица /в този смисъл е Решение № 755 от 20.10.2006 г. на ВКС по н. д. № 32/2006 г., II н. о./. Също така свидетеля Върбанов е прегледал записа от ПТП и е установил, че жалбоподателя в качеството си на водач на процесното ПТП при работещ в нормален режим светофар, преминава при мигаща червена светлина на светофара, независимо от положението на бариерите, с което става причина за ПТП с материални щети, като уврежда гредите на бариерен механизъм на железопътният прелез. Показанията на свидетеля Върбанов се подкрепят от приложените писмени доказателства, с особено съществено значение сред които е попълнената от жалбоподателя декларация, ценена в качеството ѝ на писмено доказателство.

В посочената декларация, приложена към административнонаказателната преписка, жалбоподателят е удостоверил, че на процесната дата час и място е управлявал процесният товарен **автомобил влекач** марка **ДАФ** модел **ФТ ХФ с рег.№ ******* с прикачено полуремарке **„Шмитц СЦБ“ с рег.№ *******, и двете собственост на **„Кожухарски“ООД** с рег.№***** и е бил участник в сочения пътен инцидент.

В случая жалбоподателят твърди, че при преминаването му през въпросния железопътен прелез **“не е разбрал по какъвто и да било начин, че е настъпило ПТП“**. От приложеното към делото веществено доказателство – запис от охранителна камера, изгледан от съда и явилата се страна в съдебно заседание, и приобщен към материалите по делото, не се установи възражението на жалбоподателя в тази насока да е вярно, макар записът да е само с видео-образ, и без звук. На записа се наблюдава при така посоченото от съда относно звук и светлини, че още докато процесното МПС – товарния автомобил, приближава прелеза бариерите на прелеза започват да се спускат. Кое то обстоятелство е невъзможно да не е видно от водача и настоящ жалбоподател. Като когато МПС преминава през прелеза и малко преди напускането на влаковата линия, тази бариера, която е вляво на водача на преминаващото прелеза МПС, тоест от противоположната на неговата страна по посока на движението му, пада върху средата на ремаркетото, деформира се от това и впоследствие се чупи – прекъсва се. А МПС^{во}, без никакво спиране или поне забавяне продължава движението си и излиза от обсега на камерата.

С приложеното писмо от П“СТ“ бяха представени на съда и доказателства за сигнализацията на конкретният Ж.П.Прелез – а именно че **сигнализацията е била и светлинна и звукова**. Предвид изложеното, като взе предвид показанията на свидетеля Върбанов (който е разговарял с водача и е извършил съответна проверка), наличието на щета по увредената бариерен механизъм на железопътният прелез, кореспондираща на твърденията на ПОДЕЛЕНИЕ „СИГНАЛИЗАЦИЯ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИ“ за механизма на произшествието и като отчете изявлението на самия жалбоподател, закрепено в изготвената от него декларация, съдът намира, че са налице достатъчно доказателства, позволяващи изложената фактическа обстановка

да бъде счетена за установена по несъмнен начин.

При този, така представен на съда запис, и въпреки направеното възражение от страна на жалбоподателя, съдът следва да приеме последното за неоснователно, респ. че АНО е доказал своите обвинения – за преминаване прелеза при подавана червена светлина от светофара на прелеза, озвучаване на опасността и в резултат на това – реализирано ПТП.

Съдът намира жалбата за подадена в законоустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, от лице притежаващо необходимата процесуална легитимация, а разгледана по същество същата е процесуално допустима, и **неоснователна**, по следните съображения:

На първо място съдът приема, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи и в рамките на техните правомощия и компетенции, съгласно разпоредбите на **ЗАНН** и **ЗДвП**, както и приложената **Заповед** по делото.

На второ място в жалбата се навеждат доводи, за допуснати процесуални нарушения от категорията на съществени, а именно че актосъставителят не е свидетел на извършването или установяването на нарушението. Последното не е и необходимо, доколкото фигурата на актосъставителя се свежда до това, че той е **процесуален орган** на административното обвинение, чиято основна функция е да разследва нарушението, да събира доказателства, да разобличава нарушителя и да създава процесуално условия за издаване на законосъобразно и обосновано наказателно постановление.

На трето място в жалбата се навеждат доводи, че при съставянето на АУАН е нарушена разпоредбата на **чл.40 ал.3 от ЗАНН**, и тъй като в случая, и актосъставителя и свидетелите по акта не са били очевидци на нарушението, за това и актосъставителя е следвало да осигури присъствието на други двама свидетели, което обстоятелство изрично е следвало да се отбележи в акта, но не било сторено. Следва обаче да се посочи, че това съображение не отговаря на истината. Видно от съставеният акт под името на всеки от свидетелите с подчертаване на качеството му на свидетел е отбелязано, че Св.***** е - **свидетел по установяване на нарушението**, а за св.*****/че е свидетел по акта/, тоест и това съображение се явява не основателно.

На четвърто място в жалбата се твърди разминаване в правната квалификация на вмененото с АУАН и в НП нарушение понеже в АУАН било посочено, че жалбоподателя е нарушил разпоредбата на чл.52, т.1 от ЗДвП, докато в издаденото въз основа на него НП, била посочена като нарушена разпоредбата на чл.52, т.2 от ЗДвП. И това твърдение е невярно. Видно от АУАН актосъставителя е квалифицирал първото нарушение, като такова по чл.52, т.2 от ЗДвП, като същото е отразено и в издаденото НП.

Редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила за отразените в тях обстоятелства. Безспорно е установено по делото, че жалбоподателят **Р.В.М.** е имал качеството на **водач** на МПС и че на указаната дата, час и място е управлявал процесният **товарен автомобил** **влекач** марка **ДАФ** модел **ФТ ХФ** с рег.№ ***** с прикачено полуремарке „Шмитц СЦБ“ с рег.№ ***** , и двете собственост на „**Кожухарски**“ООД с рег.№ ***** , когато движейки се на обходен път на гр. Враца в посока на движение с.Нефела към гр.Монтана на ЖП прелез до с.Нефела е прието, че е осъществил съставите на визираните нарушения.

-
По първото административнонаказателно обвинение за извършено нарушение на **чл.52, т.2 от ЗДвП** – с наложена **ГЛОБА** в размер на **20** лева, на основание на основание **чл.180 ал.1 т.3 пр.2 от ЗДвП**;

От доказателствата по делото се установява, че при извършената проверка по повод подадения от ПОДЕЛЕНИЕ „СИГНАЛИЗАЦИЯ И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИ” сигнал за настъпило, на ЖП прелез до с.Нефела ПТП, младши автоконтрольор актосъставителя **св.****** констатира, че водачът на товарен автомобил и настоящ жалбоподател е навлязъл в регулирания със светлинна и звукова сигнализация ЖП прелез до с.Нефела и е причинил материални щети, като е увредил гредите на бариерният механизъм на железопътният прелез.

От приложеното по делото писмо от ДП „НКЖИ“ П „СТ” се установява че преди констатираното ПТП: “На същата дата автоматичното прелезно устройство /АПУ/ е технически изправно и няма заведени повреди, спускането на бариерните греди започва минимум **6 секунди** след задействане на **шосейните светофари** - със звукова и светлинна сигнализация, съгласно **НАРЕДБА № 4 от 27 март 1997 г. за ЖЕЛЕЗОПЪТНИТЕ ПРЕЛЕЗИ** (Обн. ДВ. бр.32 от 18 Април 1997г., изм. ДВ. бр. 145 от 9 Декември 1998г.), а именно:

Чл.58 ал.1: *„При нормално положение, когато не идва влак, светофарите не светят, звуковата сигнализация не работи, бариерните греди са във вертикално положение. Със задействането на устройството при заемане на предпрелезния участък от първата колоос на жп возило светофарите започват да светят последователно с червена мигаща светлина с 60 ± 5 мигания в минута. Задейства се и звуковата сигнализация.*

ал.2 *При автоматична бариера най-малко **6 сек.** след задействането на светлинната и звуковата сигнализация, започва спускането на бариерните греди. След като те заемат хоризонтално положение, се спира подаването на звуков сигнал. **Трите сигнални лампи, намиращи се на външната страна** на всяка от **бариерните греди**, светят с **червена мигаща светлина**, а поставената от вътрешната страна на всяка греди лампа - с бяла мигаща светлина. От 3 до 5 сек. след преминаването на последната колоос на жп возило през прелеза започва вдигането на бариерните греди. Сигналните лампи на тези греди могат да бъдат заменени със светлоотразителна материя в съответния цвят.*“

Следователно единственият възможен извод, е че звуковата и светлинната сигнализация на ЖП прелеза е работела. Нещо повече на външната страна на всяка от бариерните греди се намират по **три сигнални лампи**, които преди и по време на премиването на автомобила управляван от жалбоподателя са светели с **червена мигаща светлина** - именно и за това не може да бъде споделено за вярно твърденията на жалбоподателя, че не е извършил нарушенията, тъй като при преминаването му през въпросния железопътен прелез не бил разбрал по какъвто и да било начин, че е настъпило ПТП.

Напротив именно защото жалбоподателя е видял мигащите в червено светлини на **бариерните греди**, е решил да мине преди те окончателно да се спуснат, тоест да изпревари идващата влакова композиция, вместо да я изчака в резултат, на което е увеличил своята скорост и при преминаването си през ЖП прелеза е закачали и увредил падащата през това време греди на бариерният механизъм на железопътният прелез./което е видно и от приложеният запис от ПТП./

В тази насока съдът кредитира освен визираното писмо, декларацията изготвена

от водача, приложения видеозапис от ПТП и свидетелските показания на актосъставителя, като дадени от незаинтересовано по делото лице в качеството му на контролен орган, при изпълнение на задълженията му по закон затова и приема, че не е спорно обстоятелството работела ли е светлинната и звукова сигнализация на прелеза по времето, когато водачът на товарният автомобил е предприел преминаването му.

Съобразно презумптивната доказателствена сила на акта за установяване на нарушение по ЗДвП /чл.189, ал.2 ЗДвП/ в тежест на нарушителя е да установи, че не е извършил констатираното с него нарушение. Не се представиха доказателства от жалбоподателя в тази насока. Доколкото **чл. 52, т.2 ЗДвП:** *“На участниците в движението е забранено да преминават през железопътен прелез:2. при мигаща червена светлина на светофара или включена звукова сигнализация, независимо от положението на бариерите.”* въвежда забрана за преминаване на железопътен прелез при мигаща червена светлина на светофара или включена звукова сигнализация, независимо от положението на бариерите, то и за всеки водач е налице забрана за преминаване вменена с императивна правна норма. С факта на неизпълнението и` и преминаването през ЖП прелеза състава е осъществен в следствие, на което виновно неизпълнение от страна на водача е настъпило пътнотранспортното произшествие. Релевантно за случая е обстоятелството работела ли е светлинната и звукова сигнализация към момента, когато жалбоподателят е предприел преминаване на прелеза, факт които се установява от приложените писмени и приобщени гласни доказателства - показанията на разпитания свидетел. По тези съображения, съдът счита, констатираното в пункт първи от акта нарушение за установено.

Противно на твърдяното в жалбата разминаване в правната квалификация на вмененото нарушение в АУАН и в НП, съдът констатира, че както в АУ АН, така и в атакуваното наказателно постановление е посочена точно нарушената правна норма, като е приложена и съответната санкционна разпоредба. Размерът на наказанието е правилно определен, съобразно не малката тежест на нарушението по **чл.52, т.2 ЗДвП**, съобразно създадената реална опасност от увреждане на значими неимуществени блага.

Описаното в АУАН и в НП, безспорно представлява нарушение на императивната норма на закона с която водачът на ППС е длъжен да се съобрази, като намали скоростта си и спре пред ЖПП. В случая виновността на жалбоподателя се извежда именно от неспазване на това правило – да не *преминава през железопътен прелез при мигаща червена светлина на светофара или включена звукова сигнализация, независимо от положението на бариерите.*“ По изложените по-горе съображения съдът приема за безспорно установено, че автомобилът на жалбоподателя е преминал и ударил бариерният механизъм в следствие, на което го е увредил.

АНО правилно е извършил преценка на фактите и е приложил правилно санкционната норма на закона, **чл.180 ал.1 т.3 пр.2 от ЗДвП** - като определеното наказание - **ГЛОБА** е в размер на **20/двадесет/ лева**, тоест наложено във фиксирания минимален размер, предвиден в закона.

-

По второто административнонаказателното обвинение, посочено в НП за извършено нарушение на **чл.123 ал.1 т.1 от ЗДвП**, с наложена **ГЛОБА** в размер на **50 лева** и **Лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец**, на основание **чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП**.

Нормата на **чл.123, ал.1, т.1, от ЗДвП** въвежда задължение за „Водачът на пътно

превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен: 1. без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието.“ Посечената разпоредба е в Раздел XXIII „Поведение при ПТП“ От анализа на цитираната разпоредба следва, че за съставомерността на изпълнителното деяние на нарушението по посочената норма е необходимо всеки водач на ППС, който е участник в ПТП да спре, за да установи какви са последиците от произшествието.

Несъмнено жалбоподателят **Р. В. М.** е реализирал и акцесорното на първото нарушение такова - **по т.2 от НП - чл.123, ал.1, т.1, от ЗДвП**, поради това, че след настъпилото ПТП с материални щети по бариерната греда на прелеза, жалбоподателя е продължил движението се, не е спрял да установи причинените от деянието си вреди. При изложената по делото фактическа обстановка, Съдът намира, за несъмнено доказано по делото, че с деянието си жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение по **чл.123, ал.1, т.1, от ЗДвП**, като наред с това счита, че от Административнонаказващият орган законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност, тъй като от АНО на основание **чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП** – разпоредба, която предвижда специално наказание за водач, който наруши задълженията си като участник в ПТП, са определени **кумулятивно** предвидените административни наказания в **минимален размер**, както за наказанието „Глоба“ така и за наказанието „**Лишаване от право да управлява МПС**“, поради което и за съдът не е налице възможност да го измени.

Твърденията в жалбата, че неправилно е посочена правната квалификация на вмененото му нарушение, като вместо това по **чл.123 ал.1 т.3 б.,а” от ЗДвП** на жалбоподателят неправилно е било вменено нарушение по **чл.123, ал.1, т.1, от ЗДвП** , не се споделят. За прецизност следва да се посочи, че в прерогатив на АНО е да прецени какво административно наказателно обвинение да повдигне, и за колко нарушения, като в случая е било възможно да повдигне обвинение освен за тези предмет на делото и за нарушение по **чл.123 ал.1 т.3 б.,а” от ЗДвП**.

На следващо място при извършената цялостна служебна проверка, с оглед задължението си по **чл.314, ал.1 от НПК**, съдът установи, че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, каквито се твърдят в жалбата и които да водят до неговата отмяна. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган /видно от приложеното копие на Заповед № №8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи/, в шестмесечния преклузивен срок. Описанието на нарушенията е достатъчно пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере извършването на какви деяния са му вменени и да организира адекватно защитата си, като липсва реално накърняване на процесуалните права на жалбоподателя, който очевидно не е бил затруднен да разбере какви нарушения се твърди, че е извършил.

На последно място не са налице основания случаят да бъде счетен за маловажен по смисъла на **чл.28 от ЗАНН**, тъй като нарушенията не се отличават с по-малка тежест от обичайните такива от този вид. Липсват и никакви особени извинителни обстоятелства около извършването им, които да обусловят извод за маловажност на случая.Предвид всичко изложено искането за отмяна на наказателното постановление се явява неоснователно.

Затова и съдът **ПОТВЪРДИ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №23-0967-001010 от 09.05.2023г.** издадено от Началник Група при ОДМВР Враца, сектор „Пътна полиция“ гр.Враца, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**, на основание **чл.63, ал.1 от**

ЗАНН.

При гореизложените съображения съдът постанови решението си.